ప్రేమ మైకం

- కోలపల్లి ఈశ్వర్

"పద్మిని అంత పని చేసిందా?" అన్నాడు రంగాచారి గట్టిగా ఓ సిగరెట్టు దమ్ము లాగి... రింగులు రింగులుగా పొగ వదులుతూ.

"అంతకంటే ఎక్కువే చేసేదేమో... నా అదృష్టం బాగుండి సింపుల్‌గా నా లవ్ లెటర్‌ని పడవగా చేసి... కాలువలో వదిలేసి- ఇంట్లోకెళ్లి పోయింది. విషాద వదనంతో చెప్పాడు గోపాలం.

"మరయితే ఇప్పుడేం చేద్దామనుకుంటున్నావ్?"

"పద్మినిని కన్విన్స్‌చేసి నన్ను లవ్ చేయడానికి ఒప్పించాలి... అది నువ్ చేయగలవా?"

"ఈసారి నన్నే ఎత్తి కాలువలోకి విసిరేస్తుంది.. నావల్ల కాదుగానీ, మరెవర్నయినా చూస్కో... నేవస్తా..."సిగరెట్ విసిరేసి బుక్స్ తీసుకుని వెళ్లిపోయాడు రంగాచారి.

దేవదాసులా చూశాడు గోపాలం... వెళుతున్న మిత్రుడి వంక.

"ఎంటి సార్... చిన్న చిన్న సమస్యలని పెద్దగా వర్రీ అయిపోతారూ..." పక్కనే ఉన్న స్టూల్ మీద కూర్చుంటూ అన్నాడు సర్వర్ సుబ్బారాయుడు నవ్వుతూ.

"అంటే... నువ్వంతా వినేశావన్నమాట..." నొచ్చుకున్నాడు గోపాలం.

"తప్పేముంది సార్... అన్నట్టు మీకో సంగతి తెలుసా? పెద్ద పెద్ద పనులు కొన్ని... చిన్న చిన్న వాళ్లతోనే జరుగుతాయ్... మీ ప్రాబ్లం నాకు తెలుసుకాబట్టి... దానికో సొల్యూషన్ కూడా చెప్పమంటే చెబుతాను."

"ఏ పుట్టలో ఏ పాముందో... చెప్పరాదూ!?"

"సరిగ్గా చెప్పారు... విషయమేంటంటే... మీరనే ఆ పద్మినిగారికి ఓ అన్నయ్య ఉన్నాడు. అతడిని మీరు..."

సుబ్బారాయుడి మాట పూర్తికాకముందే-

"అచ్చిక బుచ్చికలాడి మచ్చిక చేసుకొని, నా ముచ్చట తీర్చుకోవాలి. అంతేగదా నువ్వు చెప్పబోయేది..." అన్నాడు గోపాలం మెరుస్తున్న కళ్లతో.

"ఓర్నీ... భలే, ఇంటెలిజెంట్ కేడీ మొనగాడిలా వున్నారే మీరు... ఇట్టే పట్టేశారు పాయింట్‌ని... నా బంగారు బాబుగారే... నా దసరా బుల్లోడుగారే... అంటూ రెండు చేతులెత్తి ఎగురుతూ మెటికలు విరిచాడు సర్వ్రారాయుడు.

"చిన్న పిల్లాడిలా ఆ తుళ్లింతలాపేసి... నా బావమరిది... అదే... ఆ పద్మిని అన్న ఎవరో... చెప్పు..." అన్నాడు గోపాలం సీరియస్‌గా.

"చెప్పను... తీసుకొచ్చి పరిచయం చేస్తాను..." అన్నాడు రాయుడు హార్లిక్స్ బుజ్జిబాబులా.

⁂ ⁂ ⁂

"ఇతడే బాల సింహా... పద్మినిగారి అన్నయ్య... పరిచయం చేశాడు రాయుడు గోపాలానికి.

"ఆఁ..." అంటూ నోరెళ్లబెట్టాడు గోపాలం అతడిని చూసి.

సన్నగా, బట్టతలతో అతికించినట్టున్న చిన్న మీసంతో... పొలంలో పాత గుడ్డలు

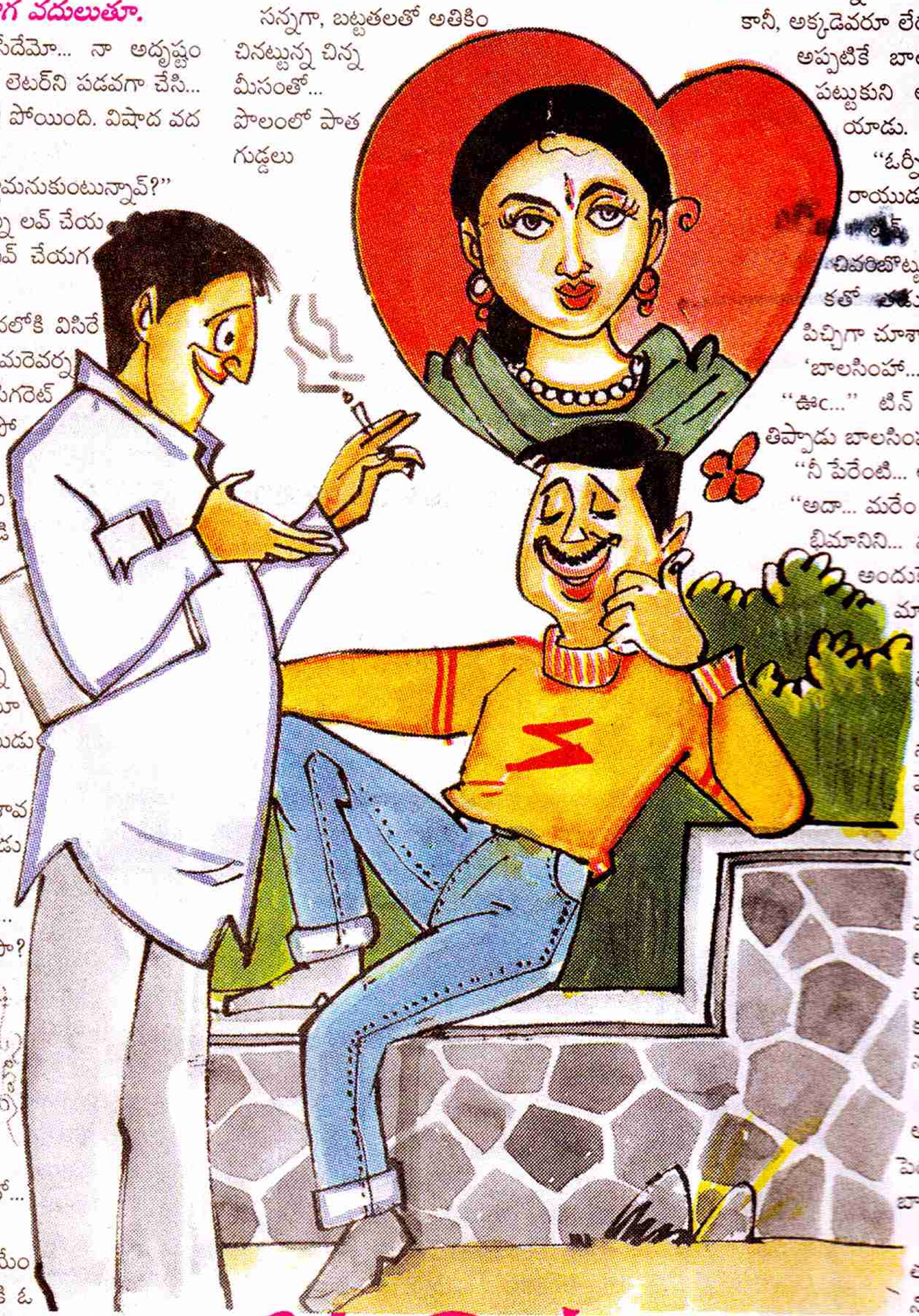

చుట్టిన దిష్టిబొమ్మలా ఉన్నాడతను.

"గ్లాడ్ టూ, మీట్‌యూ..." అన్నాడు బాల సింహ. సింహంలా తల అడ్డంగా విదిలిస్తూ.

అతని బొంగురు గొంతు విని, కొంచెం ప్రక్కగా పేపర్ ప్లేట్స్‌లో మిగిలిపోయిన స్నాక్స్‌ని వెతుక్కుని తింటున్న కుక్కపిల్ల... విచిత్రంగా అతని వంక చూసి కుంయ్‌మని అరుస్తూ పారిపోయింది.

షేక్‌హ్యాండిచ్చిన గోపాలం... చేతికి తాళ్లు చుట్టుకున్నట్టు ఫీలయ్యి... జడుసుకుని చేతిని వెనక్కి తీసుకుని 'హి హ్హిహ్హి అన్నాడు ఏడవలేక నవ్వుతూ.'

"నేను చెప్పానే గోపాలం సారూ అని... ఆయనే ఈయన..." అన్నాడు సుబ్బారాయుడు.

కానీ, అక్కడెవరూ లేరు.

అప్పటికే బాలసింహ... గోపాలం చేయి పట్టుకుని అల్లంత దూరానికి వెళ్లిపోయాడు.

"ఓర్నీ..." అని కేఫ్‌లోకి వెళ్లాడు రాయుడు కట్ చేస్తే... టాంక్‌బండ్.

[illegible] కోక్‌ని నోటిలో పోసుకుని... చివరిబొట్టుని "ప్చ్‌ప్చ్" అని నాలుకతో [illegible]ుపుకుంటున్న బాలసింహని పిచ్చిగా చూశాడు గోపాలం.

'బాలసింహా...' పిలిచాడు నెమ్మదిగా.

"ఊఁ..." టిన్ దూరంగా విసిరేసి తల తిప్పాడు బాలసింహ.

"నీ పేరేంటి... అలా... బాలసింహ... అని?"

"అదా... మరేం లేదు... నేను బాలకృష్ణ వీరాభిమానిని... నా అసలు పేరు సింహాద్రి... అందుకే బాలసింహ అని పేరు మార్చుకున్నాను... నెక్స్‌ట్...

"పద్మిని నీ స్వంత చెల్లెలేనా?"

"మరి? అద్దె చెల్లెలనుకున్నావా? పిచ్చిపిచ్చి ప్రశ్నలు వేస్తే నే వెళ్లిపోతానంతే... అంటూ లేచి పరుగెత్తబోయాడు బాలసింహ.

అతడ్ని గబుక్కున ఒడిసి పట్టుకుని "సారీ... సారీ... అపార్థం చేసుకోకు... తను చాలా అందంగా వుంటుంది కదాని... అలా అడిగానంతే..." అన్నాడు గోపాలం.

"అవును.. అది మా అత్తయ్య పోలిక.. నేను మా పెదనాన్న పోలిక..." అన్నాడు బాలసింహ.

అతడన్నదాంట్లో ఏదో తప్పుడు అర్థం కనిపించినా... నోరు మూసుకున్నాడు గోపాలం.

కాసేపయ్యాక- ఏదో అడగబోతున్న గోపాలంని చెయ్యిపట్టి లేపాడు బాలసింహ.

"ఏయ్... ఎటు?" తనని గొర్రెలా లాక్కెళ్లిపోతున్న బాలసింహని అదుపుచేయడానికి ప్రయత్నిస్తూ అరిచాడు గోపాలం.

"బాలక్రిష్ణ సినిమాకి... టైంలేదు పదా..."

"నేన్రాను... నాకు పనుంది... నువ్వెళ్లు..." అన్నాడు గోపాలం... పక్కనే వున్న బెంచీని చేత్తో పట్టుకుని-

ఒక్క లాగు లాగి... "నీ పర్మిషన్ ఎవడిక్కావాలి" అన్నట్టు ... ముందుకు లాక్కుపోయాడు బాలసింహ గోపాలాన్ని- దబదబమని అడుగులు వేస్తూ.

ఈ రివటగాడికింత బలమెక్కడిదో... అనుకుంటూ మిర్రి మిర్రి చూస్తున్న గోపాలాన్ని... అందుబాటులో ఆగివున్న ఆటోలోకి ఒక్క తోపు తోశాడు బాలసింహ- తనూ లోపలికి దూరుతూ.

"వామ్మో..." అని తూలిపడి సర్దుకున్నాడు గోపాలం.

ఆటో గుర్రంలా ఒక్క దూకు దూకి స్టార్టయి రయ్యిన దూసుకుపోసాగింది.

ఆటోలో బాలకృష్ణ పాటలు స్టీరియోలో మోగుతుంటే... పరవశంతో కళ్లు మూసుకుని పూనకం వచ్చినట్టు వూగిపోసాగాడు బాలసింహ.

"ఏమోయ్... మంగమ్మగారి మనవడు పాటలు పెట్టవోయ్..." అని అతను పెట్టగానే చిటికెలు వేస్తూ కాళ్లు అటూఇటూ స్టెప్పుల్లాగా కదిలిస్తూ- గోపాలాన్ని కూడా ఆడమని సైగ చేశాడు బాలసింహ.

ఇదెక్కడి ఖర్మరా బాబూ... కాలికి చుట్టుకున్న పాము కరవక మానదంటారు ఇదే కాబోలు. ఛ... అని తిట్టుకుంటూ నిస్సహాయంగా చూడసాగాడు గోపాలం.

"ఊఁ... ఈ పాటలో బాలకృష్ణ, సుహాసినీ వేస్తారు స్టెప్పులూ... నాసామి రంగా... దంచూ... దంచూ... బాగా దంచూ..." బాలసింహ ఊపు ఎక్కువైంది.

"ఏయ్ డ్రైవర్... పిచ్చోడి చేతిలో బడ్డట్టు... దూసుకుపోతున్నావుగానీ... ఏటు వెళ్లాలో ఎక్కడికెళ్లాలో తెల్సా?" అరిచాడు గోపాలం.

అతడు వెనక్కి తల తిప్పి "పాగల్ సమ్‌ఝే? ఆయన్ని చూస్తే అర్థమే కాలే? బాలకిష్ట సిన్మాలే తీస్కపోతన్నా..." అంటూ ఆటోను మరింత వేగంగా దౌడు తీయించాడు.

థియేటర్ వచ్చింది... ఆటో ఆగకముందే బాలసింహ కోతిలా ఒక్క దూకుదూకాడు బయటికి.

"నూటయాభై తీయ్..." బెదిరించినట్టు అడిగాడు డ్రైవర్. జుట్టుని పిలకలా వెనక్కి నెట్టుకుంటూ.

"ఆఁ..." చేత్తో గుండె పట్టుకుని, అంతలోనే ఆటో వాళ్ల దురుసుతనం గుర్తుకొచ్చి... వెంటనే పర్సు తీసి ఒక వంద నోటు, యాభై నోటు అతడి చేతిలో పెట్టాడు గోపాలం- నెమ్మదిగా ఇవ్వలేక ఇస్తున్నట్టు.

బాలసింహ క్షణంలో గోపాలాన్ని బరబరా లాక్కుపోయి, బుకింగ్ దగ్గర ఆపాడు. రెండు వంద నోట్లు వదిలాయ్. మరుక్షణంలో ఇద్దరూ హాల్లోకొచ్చి పడ్డారు.

సినిమా నడుస్తున్నంతసేపూ బాలసింహ చిత్రవిచిత్ర ప్రదర్శనలు చేస్తూనే వున్నాడు. గభాల్న సీటు మీద ఎగిరి కూర్చోవడం, ఈలలు వేసి చప్పట్లు కొట్టడం, రకరకాల కేకలు వేయడం, ఆనందం పట్టలేక గోపాలం వీపు మీద దబదబ బాదడం, బిగ్గరగా నవ్వడం... ఇవన్నీ పక్క వాళ్లకి చిర్రెత్తిస్తున్నా ... బాలకృష్ణ అభిమానులలో ఇది మరీ వీరాభిమానంగా ఉందనుకున్నారో ఏమో... మనకెందుకులే... అని నోరు మూసుకుని కూర్చున్నారు.

సినిమా ముగిసింది.

కళ్లు తెరిచేసరికి ఇందిరా పార్క్‌లో పచ్చగడ్డి మీద పడుకుని వున్నాడు గోపాలం. అతని మొహంపై వాటర్ ప్యాకెట్‌లోని నీళ్లు కళ్లాపి జల్లినట్టు చిలకరిస్తున్నాడు బాలసింహ.

"గోపాలం... గోపాలం..." పిలుస్తున్నాడు పెద్దగా.

"ఇక్కడున్నామేంటి మనం?" అడిగాడు దిక్కులు చూస్తూ బిత్తరగా గోపాలం.

"అదేంటీ... నువ్వేకదా ఆటోవాడికి వంద ఇచ్చేసి, ఖర్చుపెట్టుకోమని నాకో నాలుగువందలు ఇచ్చేసి... ఇక్కడికొచ్చి పడుకున్నావ్..." అమాయకంగా ముఖం పెట్టాడు బాలసింహ.

నిప్పుతొక్కిన కోతిలా అంతెత్తున ఎగిరిపడ్డాడు గోపాలం. "ఏంటీ- నేను నీకు ఖర్చు చేస్కో అని నాలుగొందలు ఇచ్చానా? జుట్టు పీక్కుంటూ గడ్డిలో పిల్లిమొగ్గలు వేయసాగాడు. అలా పిల్లిమొగ్గలు వేస్తూ వేస్తూ ఓ ప్రేమ జంట ముందుకొచ్చి పడగానే... వాళ్లు పిచ్చాడేమోనని జడుసుకుని, అరుస్తూ అక్కడ్నుంచి లేచి పరుగులు పెట్టారు. వెనక్కి తిరిగి వింతగా చూడసాగారు.

అటూఇటూ వెళ్తున్న కొందరు పిల్లలు ... గోపాలం చుట్టూ మూగి "బలే... బలే..." అంటూ గెంతుతూ చప్పట్లు కొట్టడంతో... ఈ లోకంలోకి వచ్చిపడ్డాడు గోపాలం... అమాంతం లేచి నిలబడ్డాడు.

అంతలో సర్రున దగ్గరకొచ్చి తన రెక్క అందుకోబోతున్న బాలసింహని... నిప్పులు చెరుగుతున్న కళ్లతో చూసి... కాలెత్తి ఒక్క తన్ను తన్నాడు.

ఆ దెబ్బకి మరో ప్రేమ జంట ముందుకెళ్లి పడ్డాడు, బాలసింహ. అయితే వాళ్లు... అలా బంతిలా వచ్చి పడ్డ అతన్ని చూసి, దూరంగా పారిపోకుండా... ఇద్దరూ కలిసి... అతని చెరో రెక్కా పట్టి, ఎత్తి అవతల పడేసి చేతులు దులుపుకున్నారు.

> **మిస్టర్ గోపాలం... ప్రేమ సహజాతమైనది. అదొక భావన. మధుర స్మృతి. పువ్వులా అతి సున్నితమైనది. పువ్వుని సహజంగా వికసింపజేయాలే తప్ప, కృత్రిమమైన ప్రయత్నాలు ఫలించవు...**

"ఒరేయ్... బాలసింహా! నీ సంగతి రేపు చెప్తారా..." అంటూ అక్కడ్నుంచి విసవిసా వెళ్లిపోయాడు గోపాలం కోపంగా- అందుబాటులోకొచ్చిన ఆటో ఎక్కేశాడు.

* * *

మరునాడు-

క్యాంటీన్ ముందు జనం గుంపుగా చేరి వున్నారు.

గుంపు మధ్యలో గోపాలం, సర్వర్ సుబ్బారాయుడు ఎదురెదురుగా నిల్చుని వున్నారు.

"ఏంటి సార్. పైపైకి వస్తున్నారు... కొడతారా? ఏం? ఎందుకని? నేనేం చేశాను?" అంటున్నారు. రాయుడు... రొమ్ము విరుచుకు నిలబడి.

"కొడతారా... అని అడుగుతున్నావా ఇంకా? కొట్టనేమో అని కూడా అనుకున్నావా? రాస్కెల్... చంపుతానని అనుకోలేదా... స్టుపిడ్... నువ్వు చేసినదేంట్రా?..." అరిచాడు గోపాలం- పెద్ద గొంతుతో.

"ఏం చేశానండీ? ఏదో లవ్‌లో పడ్డారుకదాని సాయం చేయబోతే... నాదే తప్పంటారేంటి?"

"సాయమా? నీ బొంద? ఎవడో ట్రుమ్మీగాడ్ని పట్టుకొచ్చి ప..." అని ఏదో అనబోయిన గోపాలం... ఆ గుంపులో పద్మిని కూడా ఉండడంతో, కాసేపు డైలమాలో పడి..."వాడే ఆవిడ అన్నయ్య అని అబద్ధం చెబుతావా?" అని నిలదీశాడు.

"నేనేం అబద్ధం చెప్పలేదు... వాడే ఆవిడ అన్న..." చెయ్యెత్తి బదులిచ్చాడు సుబ్బారాయుడు.

"కాదు... వాడలా లేడు... వాడొక తింగరోడు ... తిరుగుబోతు... నా పర్సులో వున్న సొమ్మంతా వాడి ఖర్చుకి కరిగిపోయింది. ఎవడా సన్నాసి? నిజం చెప్పు? నీ ఫ్రెండు కదూ? మీరిద్దరూ కలిసి నన్ను ఫూల్ చేశారు కదూ?"

"లేదు... వాడావిడ అన్న..."

"కాదు కాదు... వాడో అడవి దున్న..."

"లేదు..."

"కాదు..."

"ఏహె... లేదంటే..."

"అరె... కాదంటే..."

ఇంతలో అకస్మాత్తుగా పద్మిని వాళ్ళ మధ్యకి వచ్చింది... ఆవిడని చూస్తూనే వారిద్దరూ అరవడం కొంచెం తగ్గించారు.

పద్మిని వెనక్కి తిరిగి "సింహాద్రీ" అని పిలిచింది బిగ్గరగా.

బాలసింహ అనబడే సింహాద్రి, తల వొంచుకుని గుంపు వెనకనుంచి వచ్చి, వాళ్లముందు నిలుచున్నాడు.

గోపాలం వంక తిరిగి చెప్పింది పద్మిని...

"ఇతను మా అన్నయ్యే! కానీ, ఇతని అవతారం చూసి మా అన్నయ్య అని ఎవరూ అనుకోరు... మేము ఈ వూరికి కొత్తగా వచ్చాం. కాబట్టి ఇతని గురించి మీకెవరికీ తెలియదు.

ఇతను కూడా చదువుకున్నవాడే... ఎమ్‌సెట్‌లో టాప్ ర్యాంక్ తెచ్చుకున్నాడు. కానీ, ఒక అమ్మాయిని చూసి, ప్రేమలో పడిపోయాడు. ఆమెని మనసునిండా నింపుకొని, పిచ్చిగా ఆరాధించాడు. కానీ ఆ అమ్మాయికి ఇతనంటే ఇష్టం లేదు... ఆమాటే చెప్పింది. ఆమె మరెవరిన్నా ప్రేమించిందా అంటే అదీ లేదు. ఇతనంటే ఇష్టం లేదని మాత్రం చెప్పింది, ఇతను ఆమె వెంట పడడం మానలేదు. ఆమె తనని ప్రేమించడానికి రకరకాల ప్రయత్నాలు చేశాడు. ఎవరెవర్నో పట్టుకుని తనని ఆ అమ్మాయి ప్రేమించేలా చేయమని అర్థించాడు. అప్పుడు ఈ సుబ్బారాయుడు వీడి పర్సుని గుల్ల చేశాడు... ఆఖరికి ఆమె ఛీత్కారానికి గురిఅయ్యాడు. చివరకు ఆమె ఇతన్ని అరెస్ట్ చేయించి, అందరి ముందూ పోలీసువారి సహకారంతో అవమాన పరచడంతో, ఆ అవమానాన్ని తట్టుకోలేక... విపరీతంగా ఆలోచించి, నిద్రలేక ఇలా పిచ్చివాడైపోయాడు. ఆమెకి ఈమధ్యనే పెళ్లయిపోయింది. వీడు ఆ పిచ్చి ప్రేమ నుండి మళ్లీ కోలుకోలేకపోయాడు. తనంటే ఇష్టం లేని అమ్మాయిని బలవంతంగా ప్రేమించినట్టే చేయాలనుకుంటే- మా అన్నయ్యని పట్టిన దురవస్థ ఇది.

మిస్టర్ గోపాలం... ప్రేమ సహజాతమైనది. అదొక భావన. మధురస్మృతి. పువ్వులా అతి సున్నితమైనది. పువ్వుని సహజంగా వికసింపజేయాలే తప్ప, కృత్రిమమైన ప్రయత్నాలు ఫలించవు... బలవంతం చేస్తే ఇదిగో... మా అన్నయ్యలాగా సజీవ సందేశంగా మిగిలిపోతారు. ఇప్పటికైనా ఈ విషయం గ్రహిస్తే... మీ జీవితం మీ చేతుల్లో వుంటుంది. మీరూ చదువుకున్నవారే. అర్థమైందనుకుంటాను.

పద్మిని చెప్పటం ముగించి రా అన్నయ్యా... అంటూ సింహాద్రిని చేయి పట్టుకుని నడిపించుకువెళుతుంటే అంతా ఆవిడవైపు అవాక్కయి, సంభ్రమంగా చూడసాగారు.

గోపాలంకి ప్రేమ మైకం వదిలింది. తనూ అక్కడ్నుంచి మెల్లగా కదిలాడు.

★

రచయిత చిరునామా:
కోలపల్లి ఈశ్వర్,
3-1-85, మేడమీద,
2వ పోలీస్‌స్టేషన్ ప్రక్కన,
నవాబ్‌పేట, నెల్లూరు- 524 002. ఆం.ప్ర.